

Poza spravodlivosť

Sobota, 15.november, 20:00

Píše sa rok 1985. Československo. Tatry aj dnešnú noc zakryla hustá hmla a veľká nádielka ťažkého a neprechodného snehu. Je tuhá zima a nie je vidieť ani na krok. Väčšina potravín zamrzla a síl nám ubúda. Celá príroda spí a spoločnosť v tento nočnej hodine nám robí iba mesiac. V tomto počasí by nikoho nenapadlo tajuplne sa zakrádať po horách a liezť po skalách, ktoré sú veľmi ťažko prechodné.

21:00

Dohodli sme tajné stretnutie s poľským vyslancom na západnom krídle Tatier, približne deň chôdze od našej momentálnej polohy. Skontaktovali sme sa s nim mimo rádiové frekvencie pomocou vojenskej vysielacky, ktorú mal a vedel obsluhovať môj priateľ Albert. Našiel ju u svojho už nebohého dedka, ktorý slúžil počas vojny u pozemných jednotiek. Často krát nás na našich výpravách zahlcuje príbehmi, ktoré mu ešte za života rozprával a ktoré si pamätal. Čaká nás ešte jeden deň cesty. Rozložili sme stany a ideme si oddýchnuť.

Nedeľa, 16.november, 6:00

Zobudili sme sa okolo piatej ráno, ešte pred východom slnka. Rýchlo sme zbalili stany, zjedli kúsok čokolády, ktorá nám ešte ostala a vydali sa po hrebeni hôr na západ Tatier.

8:00

Počasie sa mení každých pätnásť minút. Máme veľmi bojové podmienky. Niektorí z našej výpravy si pomaly necítia končeky prstov na nohách. Celú cestu nám znepríjemňuje silný a chladný vietor. Došli sme k veľmi nebezpečnému a zladovatenému terénu. Nasadili sme si na nohy mačky a vzájomne sme sa zviazali lanom, aby sme sa istili. Išiel som ako prvý. Krok po kroku, meter po metri som skúmal dostupnosť terénu a v duchu sa modlil, aby sme sa čo najskôr dostali cez tento zradný terén.

11:00

Dostali sme sa do zátišia, kde nám skaly poskytujú dostatočný úkryt, aby sme si trocha oddýchli. O chvíľu opäť vyrážame ďalej.

15:00

Skontaktoval sa s nami poľský vyslanec, ktorý nám spresnil miesto a čas stretnutia.

„22:00 v opustenej chate na západnej strane nižšie od hrebeňa Tatier“.

21:45

Dorazili sme na miesto stretnutia. Našli sme opustenú, starú chatu, ktorá bola zamknutá, a tak sme museli aj s batohmi vojsť

oknom. Čakali sme chvíľu až nakoniec dorazil poľský vyslanec aj so svojou výpravou. Podali sme si ruky a v tom sme si začali vymieňať informácie. Poľská výprava začala vybaľovať Katolícke noviny a vzápätí sme si ho dávali do našich batohov. Vtom sa zasvietilo svetlo a do miestnosti vtrhol príslušník ŠTB so slovami:

„Češť práce súdruhovia, prebieha kontrola batožín, poprosím Vás o adekvátnu spoluprácu, pretože máme podozrenie na propagandistickú agendu proti socialistickému systému zo strany kresťanských extrémistov.“

22:00

Náš priateľ z Poľska sa okamžite vydal na útek cez okno, keďže by ho príslušníci ŠTB potrestali. Eštebáci sa okamžite rozutekali po ňom, našťastie náš priateľ im utiekol. Jeden z príslušníkov ostal v chate a strážil nás s pištoľou v ruke a vyhrážal sa, že pokiaľ sa pokúsime o útek, bude strieľať.

22:15

Po nejakom čakaní prichádzajú ostatní príslušníci ŠTB. Albertovi sa podarilo odkopnúť Eštebákovi pištoľ, keď bol nepozorný. Cez okno sme sa vydali na útek. Podarilo sa nám ich zamknúť v chatrči. Eštebákov sme utiekli a nedolapili nás.

0:00

Stále sme na úteku a dostali sme sa k obci Žiar. Schovali sme sa u jedenej milej rodiny Bučkovcov, ktorým sme vysvetlili o čo ide. Ukrývali nás v pivnici a nosili nám tam jedlo a pitie. Dohodli sme sa s nimi, že keď incident utíchne, tak im splatíme dlh za úkryt a potrebné veci čo nám budú poskytovať.

Nedeľa, 22.decembra, 4:00

Incident konečne utíchol a my sme sa mohli vydať bezpečne domov za našimi rodinami. Bučkovcom sme sa veľmi poďakovali a splatili sme im všetko čo sme boli dlžný. Vydali sme sa na cestu domov a veľmi sme sa ponáhľali, aby sme sa stihli včas vrátiť k svojim rodinám pred Vianocami.

Utorok, 24. December, Vianoce, 7:00

S Albertom sme stihli ešte ráno doraziť domov na Vianoce. Naše rodiny sa potešili, že sme konečne dorazili domov živí a zdraví. Potom sme sa už iba venovali rodine a šťastne oslávili Vianoce v kruhu rodiny.